

JAK JSEM SI PĀ~Ā•LIĀ NEOBLĀ•BILA TCHĀ•NI

StĀ™eda, 04 listopad 2020

NevĀ-m, jestli sledujete situaci v Polsku. Ve zkratce: v Polsku to vĀ™me. PĀ™ed 14 dny schvĀjlenĀ½ protipotratovĀ½ zĀjkon zvedl do ulic desetitisĀ-ce lidĀ-. Podle tohoto zĀjkona by Ā¾ena mohla jĀ-t na potrat pouze ve tĀ™ech pĀ™Ā-padech: znĀjsiln incest, jejĀ- pĀ™Ā-mĀ© ohroĀ¾enĀ- Ā¾ivota. Naopak nemĀ-Ā¾e jen tak bezdĀvodnĀ, ale ani v pĀ™Ā-padĀ, poĀjkozenĀ-lĀ©kaĀ™i oĀekĀjvajĀ-, Ā¾e krĀjtce po porodu dĀ-tĀ zemĀ™me.

VIĀjdnĀ- strana PiS je v Seimu zastoupena tĀ©mĀĀ™ samĀ½mi muĀ¾i (marĀjĀjka Witkova je podle znĀjmĀ½ch z Polska jen na zavĀ™enĀ- Ā°st), kteĀ™Ā-sami nikdy nebudou v situaci, kdy by se museli rozhodnout. PĀ™esto ani oni zmĀnu neodhlasovali pĀ™Ā-mo, ale obrĀjtili se na Ā°stavnĀ- soud. TroĀjku srabĀjctvĀ- a alibismus: â€žMy ne, to Ā°stavnĀ- soud rozhodlâ€™â€™

NavĀ-c o takovĀ½ch vĀcech rozhodovat v dobĀ korona krize, kdy jsou zakĀjzanĀ© demonstrace, mi taky pĀ™ijde trochu faul. NicmĀ©nĀ po masovĀ½ch protestech bude tento zĀjkon jeĀjtĀ znovu projednĀjvĀjn, sami nĀkteĀ™Ā-poslanci PiS pĀ™ipouĀjtĀ-, Ā¾e to nenĀ- nejĀjĀstnĀjĀjĀ- Ā™eĀjenĀ-.

TakĀ¾e moĀ¾nĀj, snad.

Toto rozhodnutĀ- navĀ-c ukazuje, Ā¾e i ultrakonzervativnĀ- vĀjda v Polsku mĀj svĀ© limity. Protesty tam nejsou jen vĀcĀ- mĀstskĀ½ch liberĀlĀ-, jak by to bylo prezentovĀjno tady, ale pĀ™ipojil se takĀ© venkov. Ti lidĀ© musĀ- bĀ½t neskuteĀnĀ naĀjtvĀnĀ-, kd pĀ™edtĀ-m smĀ-Ā™ili s tĀ-m, Ā¾e uĀ¾ nĀkolik let nenĀ- moĀ¾nĀ© do 12. tĀ½dne pĀ™eruĀjit tĀhotenstvĀ- jen na zĀjkladĀ, pĀ™ĀjnĀ- Ā¾eny. Po MaltĀ, kde je zĀjkaz absolutnĀ-, mĀj tak Polsko v EvropĀ, nejpĀ™Ā-snĀjĀjĀ-potratovĀ½ zĀjkon.

Tohle dĀnĀ- sleduju docela dost. A samozĀ™ejmĀ jako kaĀ¾dĀ½ na takovĀ© vĀci koukĀjm optikou svĀ½ch soukromĀ½ch zĀjĀitkĀ.

O svĀ© starĀjĀ- dceĀ™i nepĀ-Āju tak Ā°asto jako o Honzovi. Je to bĀjjeĀnĀj mladĀj Ā¾ena, Ā°erstvĀ podruĀ© maminka. VĀ¾dycky se smĀje a Ā™Ā-kĀj, aĀ¾ jĀ-z toho svĀ©ho pĀ-smenkovĀjnĀ- maximĀjnĀ vynechĀjm. Tak snad mi jednou promine.

KdyĀ¾ jsem ji Ā°ekala, bylo mi 19, byla jsem ze vĀjeho trochu vyjukanĀj, moje mĀjti nadĀjenĀj nebyla, spĀ-Āj tedy vĀ½bĀrem partnera neĀ¾ samotnĀ½m tĀhotenstvĀ-m, zato tchĀjn byl nadĀjenĀ½ pĀ™evelice a bĀ½val by mĀ nosil na rukou. MĀj milĀ½ se kasal, Ā¾e bude pokraĀovatel rodu a na moje nĀjmitky, Ā¾e tĀ™eba pokraĀovatelka, Ā™Ā-kal, Ā¾e pĀ™ece vĀ-, co dĀlĀj. Āehtali jsme se tomu oba a pochopitelnĀ nakupovali dupaĀky v neutrĀjnĀ-ch barvĀjch. Dneska bych mu Ā™ekla, aĀ¾ si klidnĀ nakoupĀ- celou vĀ½bavu v modrĀ©, Ā¾e tomu miminu to vĀjĀ¾nĀ bude naprosto jednoâ€™!

JedinĀ½, kdo moje nadĀjenĀ- trochu zbrzdil, byla moje tchĀ½nĀ. MyslĀ-m, Ā¾e mĀla radost, Ā¾e se jejĀ- rozlĀ-tanĀ½ synek koneĀnĀ usadĀ- a doufala, Ā¾e mu druhĀ© manĀ¾elstvĀ- snad vyjde lĀ-p neĀ¾ to prvĀ-. MoĀ¾nĀj tu svou poznĀjmku, Ā¾e jsem na mateĀ™stvĀ- pĀ™Ā-liĀj mladĀj, nemyslela nijak zle.

MoĀ¾nĀj? JĀj nevĀ-m. Nikdy jsem s nĀ- nemluvila na tohle pro mĀ dost bolavĀ© tĀ©ma. O tom, Ā¾e dĀ-ky nĀ- a jejĀ-mu studu, blbosti a pokrytectvĀ- jsem proĀ¾ila 3 poslednĀ- mĀsĀ-ce ve stresu a s minimem spĀjnkou? Tak to totiĀ¾ mĀ-Ā¾e dopadnout, kdyĀ¾ vĀjm z vĀ½Āje naznaĀenĀ½ch dĀvodĀ- â€žnĀkdoâ€™ neĀ™ekne, Ā¾e porodil v osmnĀjcti, a dĀ-tĀ bylo natolik postiĀ¾enĀ©, Ā¾e pĀjř hodin po porodu zemĀ™elo. MĀ©ho muĀ¾e mĀli aĀ¾ o Ājest let pozdĀjji. On o tomhle nevĀdĀl celou tu dobu. I jemu s bĀ½valou manĀ¾elkou dĀ-tĀ v porodnici umĀ™elo a manĀ¾elka se k nĀmu uĀ¾ nevrĀjtila. No, a on se taky moc nesnaĀ¾il, abych byla spravedlivĀj.

Byl to tenkrĀjt velkĀ½ pĀ™Ā-pad a pochybenĀ- nemocnice, reportĀjĀ¾ o tom natoĀenĀj je stĀjle k dohledĀjnĀ-.

To, Á¾e kdysi mávl a jakou starší- sestru, jsme se oba dovádli, a¾ kdy¾ jsme pátijeli za tchánem a ten se jen tak zaal vyptvat, jak mi je, a obvyklé lehátko na zahradě, a pitá- a zvedni nohyâ€ No, byla jsem hrozně otekla.

A pak se zeptal, jak a co á-kali na genetice a jestli je vjechno v poádku. Postupně jsme tedy pochopili, proč se ptá. Vbec ho nenapadlo, Á¾e bychom mohli nevdat. S má½m drahá½m neáil od jeho tá- let a sblá-áili se, a¾ kdy¾ u¾ byl skoro dospělá½, kdy se bavili o jiných vcech.

Navc tak nájak pátmedpokládá, Á¾e nám to jeho matka áekla, nebo minimálně, jemu u¾ pátmi táhotenstv- jeho ex. No - neáekla.

Tak¾e si moáně doká¾ete pátmedstavit, jak mi bylo.

Náker noci naprosto pát-á-jern. Naítst- jsem vedle sebe mála chlapa, která½ má poka¾d vzal do náruče se slovy, Á¾e a se stane cokoliv, tak je a bude se mnou. Moáně proto jsem a¾ do konce táhotenstv- vyvdla vjechno moáně i nemoáně, abych v sobě pátehlula ten strach. Nájak pozdně- nahlaován- velkých v½vojov½ch vad svojá- paná- doktorce - takhle ex post - jsem pova¾ovala za vcelku zbytečn. A taky jsem se stydla, Á¾e a máim tchyni ing. s dvma postgraduály, tak je kapá- debiln-. (Mladě, blbě, co na to á-ct, ale donosit a porodit bych u¾ stejně musela cokoliv.)

Naítst- se Sim narodila naprosto zdravě, pátesto¾e mi ji sestra dávala se slovy: âEžNebojte, maminko, je áoplň v poádku, ta boule na hlavě splaskne, ne¾ pátjete dom.âœ

Boule to z toho dlouhého tlaen- byla opravdu parádná-, navc modroerně a oáka mála Sim natekla tak, Á¾e je ani poádně, nemohla otevát-t. Kdyby mi to ona laskavě sestra neáekla, nejsp-á bych se dost lekla.

Honza si ji choval a áilal na ni, jak je krásně, a jeho, a já musám pátiznat, Á¾e jedině, co mi letělo hlavou, bylo: Ten chlap je snad slepej.

Hlavně byl áasnej, celých patnáct hodin se ode má nehnul. Vbec to tehdy jeít nebylo zvykem, ale on si to vydupal a myslám, Á¾e staílo jeho jméno, aby nám dali k dispozici samostatně sálek a nechali ho tam. Rodila jsem totiž ve stejné porodnici jako páted pár lety jeho exâ€

Vztahy se tchán- nepadly na bod mrazu, i kdy¾ ji tenkrát Honza strašně seával. Nejsem typ álovka, co by si nájakou zájáš pástoval a¾ za hrob, navc to vlastně dopadlo dobé. Odnesla jsem si z toho, Á¾e pravda, táeba bolavě a studvyvoláváj-cá-, je vdycky lepš.

Uíla jsem to svoje dti, tak¾e jsem se obás dovádla vci, která bych snad raděi nevdat. Ale nikdy já- nezapomenu, Á¾e mi svou volbou vzala tu pát-padnou moji.

Tak¾e naprosto chápu ty tisce Poláká a Polek. Jejich protesty. Oni nechtáj- vraádit nenarozené dti. Oni chtěj- svobodu volby.

Ne ka¾d½ se cá-tá- bít natolik silně, aby vychovával postižené d-tě nebo aby chtěi svoje d-tě vidět umrat nebo trpět.

Hluboce smekám pát lidmi, kte- se o postižené dti doká¾ou s pá- - n¾ kdy a¾ neskutečnou - starat a neutou a neodloá- je. Ale taky nikdy nebudu odsuzovat Á¾enu, která v-, Á¾e by to nezvládla a proto se rozhodne jinak.

Urěitě je to rozhodnut- velmi bolestně a já sama nevám, jak bych se rozhodla. Nákd rozhodl za má. Tak¾e

Polky a Poláci, pÅ™ejm, aÅ¾ vy tu volbu mÅ¡te.

DrÅ¾m palce - KYTTKA